

Tyvende Møde.

Tirebagen den 13de Januar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Til Umbeling blandt Thingets Medlemmer har jeg fra Indenrigsministeriet modtaget Exemplarer af en fra bemeldte Ministerium emaneret Bekjendtgørelse om forskellige Forandringer for Kongerigets Vedkommende i den i Almanaken for Aaret 1857 optagne Markedsfortegnelse for samme Aar. Bekjendtgørelsen er omdeelt paa de Herrers Pladser.

Den første Sag paa Dagsordenen angaaer Udkaft til Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender. Sagen er til 2den Behandling*). Udvalgets Betænkning har i sin Tid været omdeelt, og der er udenfor de af Udvalget gjorte Indstillinger til Loven ikke fremkommet noget Ændringsforslag. Jeg har, ifølge foregaaende Conference med Udvalgets Ordfører meent at kunne dele Behandlingen af denne Sag i fire Affnit, saaledes at det første Affnit kommer til at indbefatte §§ 1 og 2, det næste §§ 3, 4 og 5, det derpaa følgende §§ 6, 7, 8 og 9, og det sidste alle de øvrige Paragrapher. Jeg sætter saaledes nu §§ 1—2 under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

(Udvalgets Betænkning findes i Anhang B, Spalte 169 ff.).

Ordføreren (Lehmann): Jeg maa forudstikke en Undskyldning til det ærede Thing for, at Udvalgets Betænkning er blevet noget vidtløftig. I det Hele troer jeg ikke, at det er til Vaade for en Sags Discussion i Saalen, naar Udvalget lægger an paa en altfor udtømmende Motivering; men paa den anden Side — da denne Sag først er indkommen og først kunde indkomme, efterat Rigsdagen allerede i nogen Tid havde været samlet, og med det for Øie, at Rigsdagens Sæssion i Aar haabedes ikke at skulle være ret langvarig —

troer jeg dog, at det med Rette er blevet anseet for praktisk ønskeligt saavidt muligt fra første Dieblit af, at indbrage under Forhandlingen alle de Spørgsmaal, som man af en eller anden Grund kunde forudsæe eller forudsætte vilde blive Gjenstand for Overveelse ved denne Sags Behandling, for at de fra Først af kunde være saa omfattende drøftede som muligt. Jeg troer ogsaa, at, da denne Lov i en høiere Grad, end det ellers er sædvanligt ved Love, forudsætter et nødvendigt Supplement gennem Vedtægten — og det er jo meget ønskeligt, at denne bliver i den størst mulige Overensstemmelse med selve Loven — saa har det maattet være en meget nærliggende Opgave for Udvalget tillige at udtale sig, idetmindste om endeel af de derhenhørende Spørgsmaal, der ellers i Almindelighed pleie at optages i selve Loven, da det jo er en Erfaringsætning, at den Veiledning for den senere Praxis, som man vel ønsker at kunne øse af Rigsdagens Forhandlinger, er mere tilgængelig og mere paa rebe Haand, naar de forenes samlede i en Betænkning, end naar de skulle søges spredte paa mange Steder. — Hvad nu de tvende første Paragrapher angaaer, vil det sees, at Udvalget til dem ikke har stillet noget Ændringsforslag. Vel har det i Udvalget været Gjenstand for en nøie Overveelse, om det egentlig var rigtigt at overlade til Regjeringen uden Rigsdagens Samtykke at henlægge visse, ikke uvigtige Brancher til den kommunale Bestyrelse, som nu ikke henhøre derunder, og som det ikke for Tiden var muligt uden videre ved selve Loven at overdrage samme; det er altsaa en deelvis Opgiven af den lovgivende Medvirkning med Hensyn til visse Spørgsmaals Afgørelse, hvorom der er Tale; men ved nærmere at undersøge Indholdet af disse Gjenstande er man rigtignok kommen til den Overbeviisning, at det blot angaaer saadanne Spørgsmaal, som væsentligt kun kunne interessere Regjeringen, nemlig om denne vil see sig istand til at tilveiebringe saadanne Former, hvorunder de Hensyn, som den specielt skal paasee og vaage over, kunne finde deres fulde Betryggelse ved en Bestyrelse, overdragen til Kommunen, og at der altsaa fra Rigsdagens Side Intet kan være, som kunde vække Betænkeligheder

*) 1ste Behandling findes Sp. 211—33.